

ΜΕ ΤΟ ΧΙ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΣΙΓΜΑ

Α' ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2025

Αρχηγός: Δημήτριος Τσιάπαλης

Υπαρχηγοί: Μαρία Ευθυμίου, Νικόλαος Καραμπέτσος, Αναστασία Σακελλαρίου

Βοηθοί Αρχηγείου: Βλάσιος Μηδέλλιας, Γεώργιος Τσόλλης, Γεώργιος Νικηφόρος Αυγουστήδης

80 χρόνια Κατασκήνωση: Μια ιστορία που συνεχίζεται...

Φέτος, το Μετόχι γιορτάζει. Και όχι άδικα. Η Παιδική Κατασκήνωση της Τράπεζας της Ελλάδος συμπληρώνει 80 χρόνια λειτουργίας – 80 καλοκαίρια γεμάτα παιχνίδι, φιλία, δημιουργία και αξέχαστες στιγμές.

Η πρώτη κατασκηνωτική περίοδος οργανώθηκε το μακρινό 1945, στα δύσκολα χρόνια μετά την Κατοχή, όταν η ανάγκη για προστασία, ξεγνοιασιά και συλλογικότητα ήταν μεγαλύτερη από ποτέ.

Έκτοτε, γενιές και γενιές παιδιών εργαζομένων της Τράπεζας μεγάλωσαν εδώ - στα μονοπάτια του πευκοδάσους, στις βραδινές αγκαλιές πριν τον ύπνο.

Αν κάτι κρατά αυτή την κατασκήνωση ζωντανή για οκτώ δεκαετίες, είναι οι άνθρωποι της. Από τις Διοικήσεις που πίστεψαν στον θεσμό και τον στήριξαν έμπρακτα, μέχρι τους εργαζόμενους, τους συναδέλφους μας που δουλεύουν ακούραστα κάθε χρόνο για να προετοιμάσουν τις υποδομές και να εξασφαλίσουν τις καλύτερες δυνατές συνθήκες. Από τους Αρχηγούς και τα Στελέχη, τους Κοινοτάρχες και Ομαδάρχες που όλοι τους με αφοσίωση και αίσθηση ευθύνης συνοδεύουν καθημερινά κάθε παιδί στο ταξίδι του, μέχρι τους μικρούς μας Κατασκηνωτές που δίνουν πνοή και σκοπό σε όλα αυτά.

Το 2025 δεν μοιάζει με το 1945. Κι όμως, η καρδιά της Κατασκήνωσης χτυπά με τον ίδιο παλμό. Οι αξίες παραμένουν σταθερές: σεβασμός, φροντίδα, ομαδικότητα, αυτενέργεια, έκφραση και επαφή με τη φύση. Εδώ, μακριά από οθόνες και καθημερινά άγχη, κάθε παιδί έχει χώρο να αναπνεύσει, να συνδεθεί με τον εαυτό του και τους άλλους, να ανακαλύψει τι του αρέσει, τι το δυσκολεύει, τι το κάνει να χαμογελά.

Η φετινή επέτειος μας βρίσκει συγκινημένους, υπερήφανους αλλά και αισιόδοξους. Γιατί τα 80 χρόνια δεν είναι μόνο παρελθόν - είναι και **υπόσχεση**. Υπόσχεση ότι η Κατασκήνωση θα συνεχίσει να υπάρχει, να εξελίσσεται και να υπηρετεί το παιδί με το ίδιο μεράκι και την ίδια αφοσίωση.

Χρόνια πολλά, αγαπημένο Μετόχι!

Μαρία Μουστάκα
Γενική Επόπτης

Επιστροφή στην παιδική ηλικία

80 χρόνια Κατασκήνωση της Τράπεζας της Ελλάδος

Μετά από σχεδόν μια δεκαετία από την τελευταία φορά που βρέθηκα σε κατασκήνωση, έχοντας πλέον ολοκληρώσει το σχολείο, τις σπουδές μου και μόλις την πρακτική στην Τράπεζα της Ελλάδος, ήρθε η ώρα να επιστρέψω, με απίστευτα μεγάλη χαρά αλλά και συγκίνηση. Δέος απέναντι στον χρόνο που πέρασε. Δέος απέναντι στην ευθύνη. Δέος κυρίως απέναντι στο φως που εξακολουθεί να φωτίζει αυτά τα βουνά 80 καλοκαίρια τώρα.

Η κατασκήνωση για μένα -και νομίζω για πολλούς από εμάς- δεν είναι απλώς ένας χώρος. Είναι ένα συναίσθημα.

Τα καλοκαίρια της παιδικής μου ηλικίας τα περίμενα σαν γιορτή. Καθώς πλησίαζε η μέρα για να φύγω για την κατασκήνωση, η καρδιά μου χτυπούσε πιο δυνατά: από χαρά, από ενθουσιασμό, αλλά και από το άγνωστο που με περίμενε. Εκεί, μέσα στα δέντρα, γνώρισα φίλους που έγιναν οικογένεια, έζησα στιγμές που θυμάμαι ακόμη καθαρά και έμαθα να ζω σε κοινότητα, να δίνω, να μοιράζομαι, να ακούω.

Φέτος, όμως, η επιστροφή στην κατασκήνωση δεν ήταν όπως όλες οι άλλες. Ήταν η πρώτη μου φορά στη συγκεκριμένη κατασκήνωση και ήταν ταυτόχρονα η πρώτη μου φορά ως Αρχηγός.

Το συναίσθημα ήταν διπλό: από τη μια η γλυκιά νοσταλγία του παιδιού που θυμάται τις πρώτες του νύχτες στο σπιτάκι, την πρώτη του ομαδική δραστηριότητα, την πρώτη του δυνατή φωνή στην ομαδική κραυγή. Από την άλλη, το βάρος μιας ευθύνης που δεν περιγράφεται εύκολα με λέξεις: να κρατήσεις ζωντανό ένα ιδανικό που μετρά 80 χρόνια ζωής.

Αυτή η κατασκήνωση είναι ένα κομμάτι ιστορίας, αλλά πάνω απ' όλα είναι ένα κομμάτι ψυχής. Δεν είναι μόνο η ροή του προγράμματος, τα γεύματα και οι ώρες ύπνου που πρέπει να τηρούνται. Είναι το χαμόγελο κάθε παιδιού που νιώθει ασφάλεια. Είναι η πρώτη του βουτιά, η πρώτη φορά που τολμά να πει κάτι μπροστά στην ομάδα, η πρώτη αγκαλιά με έναν ομαδάρχη και φίλους που θα θυμάται για πάντα.

Ως Αρχηγός, το πιο δύσκολο και πιο όμορφο καθήκον είναι να βλέπεις όλα αυτά να συμβαίνουν ξανά μπροστά σου, και να προσπαθείς, όσο μπορείς, να τα προστατέψεις. Ήταν να φροντίσω να διαφυλάξω κάτι πολύ πιο βαθύ: την αόρατη αλλά πανίσχυρη συνέχεια. Να σιγουρευτείς ότι το παιδί που έρχεται πρώτη φορά δειλά στην κατασκήνωση θα νιώσει ασφάλεια, φροντίδα και χώρο για να ανθίσει. Όπως νιώσαμε

όλοι μας κάποτε. Να κρατήσεις τον χώρο καθαρό, ανοιχτό, φιλόξενο, σαν να είναι το σπίτι σου. Γιατί στην ουσία, για πολλούς, πλέον και για εμένα, είναι.

Η κατασκήνωση της Τράπεζας της Ελλάδος είναι ένα δώρο που συνεχίζεται. Ένα δώρο που οφείλουμε να σεβόμαστε, να προστατεύουμε και να εξελίσσουμε. Γιατί εδώ μαθαίνουμε τι σημαίνει ομάδα, τι σημαίνει ευθύνη, τι σημαίνει ανθρωπιά.

Ευχαριστώ όσους έστρωσαν τον δρόμο όλα αυτά τα χρόνια. Ευχαριστώ όσους συνεχίζουν να χτίζουν το παρόν και το μέλλον της. Και πάνω απ' όλα, ευχαριστώ τους κατασκηνωτές, οι οποίοι κάθε φορά μάς θυμίζουν γιατί όλα αυτά έχουν τόσο νόημα.

Τα 80 χρόνια αυτής της κατασκήνωσης είναι γεμάτα ιστορίες, γέλια, αθλήματα, δάκρυα αποχωρισμού, επιστροφές. Είναι γεμάτα ζωή. Είναι φοβερή τιμή και συγκίνηση να βάζω κι εγώ ένα μικρό λιθαράκι στην αλυσίδα αυτής της συνέχειας.

Αν μπορούσα να πω κάτι στο παιδί που ήμουν κάποτε, εκείνο που περίμενε με λαχτάρα το καλοκαίρι, θα του έλεγα: «Μην ανησυχείς. Η μαγεία συνεχίζεται. Κάποια μέρα θα τη φυλάς εσύ ο ίδιος για τους επόμενους.»

Στα επόμενα 80. Καλό καλοκαίρι.

Με απέραντη ευγνωμοσύνη και τιμή,

Δημήτρης Τσιάπαλης

Αρχηγός

Η χαμένη μαγεία του παιχνιδιού

Με βροντερό χτύπημα στην πόρτα της Εποπτείας, εισέρχονται δύο υπέροχα και γλυκύτατα πιτσιρίκια:

Μέλος Εποπτείας: Καλημέρα παιδιά, τι θέλετε;

Πιτσιρίκια: Θέλουμε πολλά πλαστικά ποτήρια, περίπου ένα πακέτο

Μέλος Εποπτείας: Μα τι θα τα κάνετε;

Πιτσιρίκια: Γυρίζουμε την Κατασκήνωση και επισκευάζουμε τους ψύκτες και πρέπει να βάλουμε ποτήρια στις ειδικές θήκες για να έχουν τα παιδιά να πίνουν

Μέλος Εποπτείας: Είναι καθαρές αυτές οι θήκες;

Πιτσιρίκια: Τις έχουμε καθαρίσει όλες με μωρομάντηλο. Πρέπει όμως να πληρωθούμε για τη δουλειά

Μέλος Εποπτείας: Ποιοι είστε;

Πιτσιρίκια: Είμαστε το «Υδραυλικό Σώμα» (υποθέτω κατά το Πυροσβεστικό Σώμα!)

Μέλος Εποπτείας: Κι έχει και άλλους υπαλλήλους το Σώμα?

Πιτσιρίκια: Εμείς οι δύο είμαστε – οι υπόλοιποι είναι εθελοντές

Ένα μόνο δείγμα από τους πολλούς υπερρεαλιστικούς διαλόγους στους οποίους συμμετέχουμε καθημερινά εδώ στην Κατασκήνωση και μας αλλάζουν τη διάθεση αλλά και τον τρόπο θέασης των καταστάσεων.

Και τι προκαλεί αλήθεια σε εμάς τους -πολύ- μεγαλύτερους η συναναστροφή με τα παιδιά;

Προσπαθώντας να εμπλακούμε στη φαντασιακή τους σκέψη και τις πρωτότυπες ιδέες τους για να συμμετέχουμε δημιουργικά σε παρόμοιους διαλόγους, βρίσκουμε παροδικά τη χαμένη μας αθωότητα και την παιδική μας ματιά.

Και τα παιδιά; Τι κερδίζουν από το ομαδικό, «αναλογικό παιχνίδι» στη φύση;

Μα τι άλλο από ένα μοντέλο της κοινωνικής οργάνωσης που στήνεται και αναδεικνύει διαφορετικές προσωπικότητες, προωθεί τη συνεργασία και τη συνεισφορά στην ομάδα, τη χειρωνακτική απασχόληση, την επαφή με το χώμα και το νερό – εντέλει προσφέρει την ασυναγώνιστη -και παραγνωρισμένη πλέον- επιρροή του παιχνιδιού στην ψυχοσύνθεση και τη συμπεριφορά των παιδιών.

Μετόχι ευχαριστούμε για τα 80 χρόνια παιχνιδιού!

Άννα Ναδάλη

Αναπληρώτρια Γενικής Επόπτη

Ογδόντα χρόνια μετά

Τόπος : Πάρνηθα

Χρόνος: Καλοκαίρι 2105

Ο χώρος της Κατασκήνωσης βουβός.

Ωρα δραστηριοτήτων: Τα παιδιά κλεισμένα στην αίθουσα ηλεκτρονικών παίζουν μπροστά στις οθόνες.

Ωρα γεύματος: Η τραπεζαρία άοσμη. Το φαγητό είναι τυποποιημένα burger (τύπου fast food) και coca cola

Ωρα υποστολής: Ο Αρχηγός σε ολόγραμμα δίνει οδηγίες

Ωρα κατάκλισης: Ένα drone ελέγχει αν όλοι είναι στα κρεβάτια τους.

ΣΕ ΚΑΜΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ!!!!!!

Το Μετόχι εξελίσσεται, αναβαθμίζεται, αλλάζει, μεταλλάσσεται αλλά ο πυρήνας του παραμένει ίδιος. Ίδια ζωηράδα, ίδια ζωντάνια, ίδια ψυχή! Το κατασκηνωτικό πνεύμα μένει αναλλοίωτο στη πάροδο των χρόνων.

Η φιλία, η ομαδικότητα, η ξενοιασιά, η επαφή με τη φύση, οι δραστηριότητες σε εξωτερικούς χώρους αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ζωής στο Μετόχι από το 1945 έως σήμερα και από σήμερα για τα επόμενα 80 χρόνια.

Είναι ευθύνη όλων μας να διαφυλάξουμε αυτό το δώρο που μας πρόσφερε η Τράπεζα τόσο απλόχερα. Έχουμε υποχρέωση απέναντι στον κατασκηνωτή του αύριο να διατηρήσουμε το Μετόχι ώστε να έχει κι αυτός την ευκαιρία να ζήσει αυτό που εμείς ζήσαμε.

Το Μετόχι έχει δύο διαστάσεις την υλική και την άυλη. Η συνέχεια της υλικής υπόστασης εξασφαλίζεται από την Τράπεζα και την ευχαριστούμε για αυτό πολύ. Η άυλη, όμως, είναι καθαρά στο χέρι μας, είναι η παράδοση που πρέπει να παραδοθεί στους επόμενους και τους επόμενους και τους επόμενους....

Στο υποσχόμαστε αγαπημένο μας Μετόχι, καλή συνέχεια!

Σταυρούλα Κωνσταντοπούλου

Βοηθός Γενικής Επόπτη

Α' Κατασκηνωτική περίοδος: Εκεί που πραγματικά καταλαβαίνεις

τι σημαίνει κατασκήνωση

Εκεί που όλα ξεκινούν, ο πρώτος αποχωρισμός στην πύλη, η πρώτη ομάδα, τα πρώτα βήματα στην κατασκηνωτική ζωή. Για πολλούς είναι η πρώτη φορά μακριά από το σπίτι κι όμως δεν αργούν να αισθανθούν πως βρίσκονται σε ένα δεύτερο.

Μέσα από τα μάτια των παιδιών που περνούν την πύλη βλέπω τον εαυτό μου. Πρώτη φορά ήρθα στο Μετόχι όταν ήμουν και εγώ στην ηλικία τους, 18 χρόνια πριν. Με μια βαλίτσα σχεδόν μεγαλύτερη από εμένα, έμπαινα στην κατασκήνωση με μάτια γεμάτα αγωνία και προσμονή. Και από τότε... δεν έφυγα πότε στ' αλήθεια.

Κάθε χρόνο που επιστρέφω, γυρνάει μαζί μου και ένα κομμάτι από εκείνο το παιδί. Τώρα πια ως υπαρχηγός, έχω την ευθύνη να προστατέψω, να εμπνεύσω και να δημιουργήσω αναμνήσεις που αύριο θα γίνουν ιστορίες.

Όμως, δεν είμαι μόνη. Τα περισσότερα στελέχη εδώ ξεκινήσαμε, όπως τα παιδιά σας, σαν κατασκηνωτές. Μεγαλώσαμε μαζί, γίναμε φίλοι και κάποια στιγμή αποφασίσαμε να γίνουμε κι εμείς εκείνοι που κάποτε θαυμάζαμε. Είμαστε μια μεγάλη παρέα, δεμένη, με κοινές αναμνήσεις και έναν σκοπό: να προσφέρουμε στα παιδιά σας το ίδιο χαμόγελο, τη ζεστασιά, τη φροντίδα και την ασφάλεια που κάποτε μας χάρισαν άλλοι.

Η κατασκήνωση δεν είναι απλά ένας χώρος διαμονής και δραστηριοτήτων. Είναι εμπειρία, φιλίες, τραγούδια, γέλια, παιχνίδια, βουτιές. Είναι όλα αυτά που δεν ξεχνιούνται, ακόμα κι αν μεγάλωσες και σε καλούν πίσω κάθε καλοκαίρι στην Πάρνηθα.

Σας ευχαριστούμε από καρδιάς που μας εμπιστευτήκατε ότι πολυτιμότερο έχετε, τα παιδιά σας. Μπορεί να μη το καταλαβαίνουν ακόμα, αλλά αυτά τα καλοκαίρια θα τα θυμούνται για πάντα!

80 χρόνια Μετόχι λοιπόν, και εύχομαι πολλά
ακόμα!

Μαρία Ευθυμίου

Υπαρχηγός

80 χρόνια Μετόχι – 15 χρόνια Αναμνήσεις

Πάνε 15 χρόνια από τότε που πέρασα για πρώτη φορά την κεντρική πύλη του Μετοχίου. Ήμουν παιδί τότε, γεμάτη ανυπομονησία αλλά και αγωνία για την πρώτη μου κατασκηνωτική εμπειρία. Δεν ήξερα ακόμη πως αυτή η εμπειρία θα γινόταν κομμάτι της ζωής μου – ένα σταθερό, πολύτιμο σημείο επιστροφής κάθε καλοκαίρι.

Κατασκηνώτρια, ομαδάρχισσα, βοηθός κοινοτάρχισσας και φέτος υπαρχηγός. Κάθε ρόλος, κάθε βήμα, έφερε μαζί του νέες ευθύνες και προκλήσεις. Μα το συναίσθημα ήταν πάντα το ίδιο: μια γλυκιά ανυπομονησία να ξαναβρεθώ σε αυτόν τον τόπο που σημαίνει τόσα πολλά για μένα.

Γιατί το Μετόχι δεν είναι απλώς ένας τόπος. Είναι οι φίλοι που έγιναν οικογένεια. Οι φωνές των παιδιών και οι κραυγές στη σημαία. Οι αγώνες, τα γέλια, τα παιχνίδια. Οι μικρές στιγμές που γεμίζουν την κάθε μέρα.

Ίσως αυτή να είναι η τελευταία μου χρονιά. Ίσως και όχι. Το Μετόχι έχει έναν μαγικό τρόπο να σε κρατά κοντά του – σαν κάτι μέσα σου να ξέρει ότι ανήκεις εδώ, έστω και για λίγο, κάθε καλοκαίρι.

Ό,τι κι αν φέρει το μέλλον, το μόνο σίγουρο είναι πως το Μετόχι θα παραμένει για μένα ένας τόπος αγάπης, παιδικότητας και αυθεντικής χαράς. Και όσο μεγαλώνω, τόσο περισσότερο εκτιμώ αυτό το δώρο.

Μετόχι, σε ευχαριστώ!

Αναστασία Σακελλαρίου

Υπαρχηγός

Το Πλήρωμα του Μετοχίου

Μετόχι... Ένα πλοίο το οποίο ταξιδεύει 80 χρόνια ανελλιπώς με ίδιο λιμάνι, την Πάρνηθα. Έχει περάσει πολλές φουρτούνες και καταιγίδες αλλά εκείνο πιστό στο ταξίδι του. Ο covid μόνο ανάγκασε αυτό το πλοίο να ρίξει άγκυρα για δύο χρόνια. Παρόλα αυτά ακόμη ταξιδεύει και κάνει την καθιερωμένη καλοκαιρινή στάση του. Ναύαρχός μας η Εποπτεία, αρχιπλοίαρχος και καπετάνιος ο Αρχηγός μας, πλοίαρχοι οι Υπαρχηγοί, υποπλοίαρχοι οι Βοηθοί Αρχηγείου, ανθυποπλοίαρχοι τα Στελέχη δραστηριοτήτων μας, σημαιοφόροι οι Κοινοτάρχες μας και ναύτες οι Ομαδάρχες μας.

Το πλοίο αυτό κάθε Ιούνιο κάνει στάση στην Πάρνηθα και γεμίζει με τους μικρούς μας κατασκηνωτές. Τα παιδιά μας ταξιδεύουν σε ένα πέλαγος γεμάτο χαρά, παιχνίδι και άφθονο κατασκηνωτικό πνεύμα. Εγώ σε αυτό το πλοίο έχω περάσει από όλες της θέσεις και φέτος για δεύτερη φορά ως πλοίαρχος (υπαρχηγός). Δεκαέξι καλοκαίρια μπαίνω σε αυτό το πλοίο που μπορεί η διαδρομή να είναι η ίδια αλλά η παρέα και το ταξίδι διαφορετικά.

Κάποιοι μένουν, κάποιοι φεύγουν, κάποιοι έρχονται ξανά και ξανά, κάποιοι είναι η τελευταία τους φορά, κάποιοι εμφανίζονται από παλιά και ελπίζουν για άλλη μια χρονιά.

Χρόνια πολλά Μετόχι, δεν σου λέω «αντίο» γιατί ίσως επιστρέψω ως καπετάνιος στο μέλλον.

Νικόλας Καραμπέτσος
Υπαρχηγός

Από τα παρασκήνια της κατασκήνωσης...

Μπορεί να μη με βλέπετε να τρέχω ασταμάτητα στα μονοπάτια της κατασκήνωσης, αλλά είμαι κάπου εκεί, πίσω από κάθε ομαδούλα που στήνεται, κάθε φάκελο που φτάνει στα χέρια σας, κάθε καρτελάκι που γράφει το όνομά σας σωστά (ελπίζω!).

Η αλήθεια είναι πως, όσο αόρατος κι αν φαίνεται ο ρόλος του BackOffice, είναι γεμάτος ρυθμό, συνεργασία και στιγμές που σε κάνουν να λες: «Αυτό, τελικά, αξίζει».

Η τυπική δουλειά μετατρέπεται σε κάτι πολύ πιο ζωντανό. Κάτι που δεν καταγράφεται σε λίστες Excel, αλλά σε χαμόγελα, αγκαλιές και αναμνήσεις.

Καλή συνέχεια σε όλους, γεμάτη παιχνίδι, γέλιο και ΜΑΓΕΙΑ....μαγεία κατασκήνωσης....!!

Με αγάπη,

Μαρία Γανοχωρίτη

Τμήμα Παροχών Προσωπικού

80 Χρόνια Μετόχι

Το φθινόπωρο και ο χειμώνας αφήνει πίσω μια σιωπή. Τα μονοπάτια άδεια, οι παιδικές φωνές σβησμένες. Κι όμως, για μένα, αυτή η σιωπή είναι η αρχή.

Ως επιστάτης της κατασκήνωσής μας, κάθε άνοιξη ξεκινώ το ίδιο ταξίδι: από τη μοναξιά του χειμώνα, στα πρώτα έργα, στις μικρές και μεγάλες εργασίες που θα την ξαναζωντανέψουν.

Η άνοιξη, ξεκινά με μια αποστολή σκούπες, σφυριά, κουρέματα, και φυσικά... κυνηγητό με τις αράχνες που νομίζουν ότι η κατασκήνωση τους ανήκει.

Όλα πρέπει να είναι έτοιμα για τη μεγάλη γιορτή του καλοκαιριού, την άφιξη των παιδιών. Το Μετόχι ξαναγεννιέται.

Και φέτος, η χαρά είναι διπλή: γιορτάζουμε 80 χρόνια ζωής. Γιορτάζουμε 80 χρόνια ιστορίας, αναμνήσεων και παιδικών χαμόγελων.

Είμαι περήφανος που είμαι κι εγώ ένα μικρό κομμάτι αυτής της όμορφης πορείας.

Χρόνια Πολλά στο Μετόχι μας. Χρόνια Πολλά σε όλους όσους το αγαπούν.

Ιωάννης Τσιούνας

Φύλακας Μετοχίου

Η χώρα της γύρης σηματοδότησε το ξεκίνημα

Οι ήχοι στο Μετόχι ξαναενώνονται. Ίδιοι αλλά κάθε φορά διαφορετικοί... Τα βήματα στον χωμάτινο δρόμο, οι φωνές, τα κλαδέματα, τα μηχανήματα ...

Ξάφνου όλα αλλάζουν, μαλακώνουν, γίνονται ήχοι που αγγίζουν και αγκαλιάζουν το περιβάλλον όπως του αρμόζει...

Φωνές παιδικές, γέλια τραγούδια, κελαηδήματα, συζητήσεις κρυφές στο τέλος της ημέρας. Όλα πλέον αποκτούν ξανά σημασία.

Δημοσθένης Κλάρας

Φύλακας Μετοχίου

Στο ίδιο γήπεδο!

Το γήπεδο κάθε μέρα γεμίζει. Όχι μόνο με μπάλες και φωνές, αλλά με παιδιά που θέλουν να δοκιμάσουν, να παίξουν, να είναι μαζί.

Κάποια παιδιά ξέρουν να παίζουν. Άλλα δυσκολεύονται ακόμα και να πιάσουν την μπάλα. Αλλά όταν μπαίνουμε όλοι στο ίδιο γήπεδο, αυτά δεν έχουν σημασία.

Βλέπεις ένα παιδί που στην αρχή ντρεπόταν, τώρα να φωνάζει «δώσε πάσα!» Ένα άλλο που δυσκολευόταν, τώρα χαμογελάει γιατί έβαλε το πρώτο του καλάθι κι ας είναι κατά λάθος.

Και κάπως έτσι, μέσα στη ζέστη στο γήπεδο χτίζονται φιλίες και στιγμές που δεν ξεχνιούνται.

Μιχάλης Μπάστας

Στέλεχος μπάσκετ

Μετόχι: Χορός, φωνές και καλοκαίρι Μαζί

Πρώτη φορά κατασκήνωση, πρώτη φορά Μετόχι. Ήρθα και βρήκα μια οικογένεια, μια αγκαλιά και χαρές.

Σμίξαμε όλοι μαζί, παλιοί και καινούριοι, για να περάσουμε μια περίοδο αξέχαστη. Χορεύουμε, τραγουδάμε, ακούμε τις κραυγές και φωνάζουμε πολύ-πολύ δυνατά. Από την πρωινή έγερση ως τη βραδινή κατάκλιση οι μέρες κυλάνε πολύ δημιουργικά.

Η φύση μας αναζωογονεί από την πολλή ζέστη του καλοκαιριού και τα βράδια μας δροσίζει το ελαφρύ αεράκι του βουνού.

Το φαγητό μας στην τραπεζαρία έχει τη γεύση της παρέας. Τα βραδινά παιχνίδια μας έχουν την αγωνία του τερματισμού. Τα παπούτσια μας έχουν σκόνη και τα χείλια μας έχουν σκάσει από τον αέρα.

Όμως οι καρδιές μας είναι γεμάτες απόλαυση και αγάπη.

Δανάη

Στέλεχος Χορού

Μετόχι!

Αγαπώ αυτό το μέρος.

Γιατί εδώ βίωσα πρώτη φορά την φιλία να γίνεται οικογένεια. Πρώτη φορά εδώ κοιμήθηκα μακριά από τη μαμά κι ας έκλαιγα στην αγκαλιά της Κατερίνας. Εδώ έμαθα να τρώω όλο μου το φαΐ και ας γκρίνιαζα, εδώ έμαθα ακόμη να φτιάχνω τις καλύτερες παραλλαγές μαρμελάδα μερέντα (για μένα και τα μανιτού μου) και εδώ όλα είχαν τέλεια γεύση.

Κάθε μέρα να τρέχω και να ουρλιάζω τα αγαπημένα μου τραγούδια (να η ζωή που δεν την νιώθει οποίος δεν έζησε μαζί μας...) και τις κραυγές. Αυτό το μέρος με έχει δει με φακό να ψάχνω τον θησαυρό λαχανιασμένη, να ετοιμάζομαι με ανυπομονησία, εγώ και άλλα έντεκα κοριτσάκια, για πάρτι στο μίνι μπάσκετ, να γεμίζω μπογιές στο art attack. Το Μετόχι μου κρατάει αναμνήσεις μιας εποχής που θέλαμε να σκαρφαλώνουμε στα ξύλα της ομάδας, να γράφουμε τραγούδια, να διαβάζουμε κόμικ και να βγάζουμε κρυφά τα μπισκότα τα μεσημέρια, να προσπαθούμε να ανοίγουμε τους φεγγίτες κι ας μας απαγόρευαν. Ποτέ δεν θα ξεχάσω το άγχος πριν το δοκιμαστικό της πισίνας και τον ψηλό βατήρα (ακόμα φοβάμαι). Εδώ έκλαψα όταν είδα το Coco στο σινεμά κι ας παιζόταν κάθε χρόνο κι εδώ χόρεψα μπροστά σε όλους στις κοινοτικές κι ας μην ήμουν τόσο καλή όσο η φίλη μου. Τα θυμάμαι όλα. Τη μυρωδιά, τα παιδιά, τα συναισθήματα. Ένας κόσμος που πάντα μένει στην καρδιά μου.

Μετόχι Σ'ΑΓΑΠΩ ❤️

Δανάη Σαπεροπούλου

Στέλεχος χειροτεχνίας

Ποδόσφαιρο και Φιλίες

Το Μετόχι δεν είναι απλά ένα μέρος για παιχνίδι — είναι ο τόπος όπου κι εγώ, όταν ήμουν παιδί, βρήκα τους πρώτους μου φίλους, γέλασα ασταμάτητα, και έζησα στιγμές που δεν θα ξεχάσω ποτέ.

Τώρα, ως στέλεχος ποδοσφαίρου, έχω την τύχη να βρίσκομαι καθημερινά στα γήπεδα του Μετοχίου, να βλέπω τα παιδιά να παίζουν, να συνεργάζονται και να δημιουργούν φιλίες που, όπως κι εγώ τότε, θα τους συνοδεύουν για μια ζωή.

Η κατασκήνωσή μας, το Μετόχι μας, είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια απλή εμπειρία καλοκαιρινής διασκέδασης — είναι η καλοκαιρινή μας οικογένεια. Ένα μέρος όπου κάθε παιδί νιώθει ότι ανήκει, μπορεί να εκφραστεί ελεύθερα και να λάμψει με τον δικό του μοναδικό τρόπο.

Κωνσταντίνος Κουμπής

Στέλεχος ποδοσφαίρου

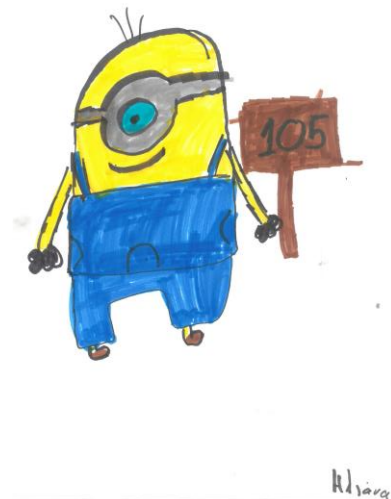
Όσα μας έμαθε το Μετόχι: Αγάπη, Στήριξη και Αληθινές Στιγμές

Από κατασκηνώτρια σε ομαδάρχισσα και από ομαδάρχισσα σε στέλεχος πισίνας. Το Μετόχι ήταν κάτι παραπάνω από απλές διακοπές, ήταν μια μικρή ζωή γεμάτη χαμόγελα, φιλίες και αληθινές στιγμές που μένουν χαραγμένες στην καρδιά μου. Κάθε πρωινό ξυπνούσε με «Έγερση» και τις φωνές των φίλων μου, κάθε βράδυ έκλεινε με «Κατάκλιση», αγκαλιές και υποσχέσεις για «τα ίδια του χρόνου».

Μέσα σ' αυτόν τον μικρό παράδεισο, μακριά από οθόνες και έγνοιες, μάθαμε να αγαπάμε το απλό, να στηριζόμαστε ο ένας στον άλλον, να γελάμε με την ψυχή μας. Και τώρα που όλα τελείωσαν, αυτό το «αντίο» μοιάζει βαρύ, μα μέσα μας ξέρουμε πως όσα ζήσαμε θα μας συντροφεύουν για πάντα.

Αναστασία Καρατζά

Στέλεχος πισίνας

Από Άγνωστοι σε Οικογένεια: Η Μαγεία του Μετοχίου

Άγνωστοι γνωστοί συναντιούνται σε ένα μέρος. Ένα μέρος γεμάτο πράσινο. Βαλίτσες φτάνουν σωρηδόν. Το άγχος κορυφώνεται. Κλάματα και γέλια γεμίζουν τα δωμάτια. Φιλίες γεννιούνται και η φράση "θα τα πούμε πάλι του χρόνου" σταματάει να ακούγεται. Πόσες αναμνήσεις, πόσα συναισθήματα...

Στο Μετόχι μαθαίνεις να εξελίσσεσαι, να δημιουργείς, να συνεργάζεσαι. Η κατασκήνωση είναι μια εμπειρία ζωής για κάθε παιδί που του έχει δώσει την ευκαιρία να του δείξει την ομορφιά της. Κάθε χρόνο παραδινόμαστε άνευ όρων στη γοητεία της με τον ίδιο ενθουσιασμό και την ίδια ζέση.

Η λέξη "καλοκαίρι" είναι συνυφασμένη με την κατασκήνωσή μας. Κάνουμε όλοι μαζί ένα "διάλειμμα" από την καθημερινότητα και συναντιόμαστε με σκοπό να δημιουργήσουμε μια μεγάλη παρέα. Τα τραγούδια και η ανεμελιά μας αντηχούν σε όλη την Πάρνηθα. Παθιαζόμαστε τόσο για την κοινότητά μας όσο και για την ίδια την κατασκήνωση. Τραγουδάμε, χορεύουμε, παίζουμε και μέσα από όλα αυτά βελτιωνόμαστε και μεγαλώνουμε αλλά ταυτόχρονα μένουμε για πάντα παιδιά.

Είναι συγκινητικό ότι κοινοτάρχες και ομαδάρχες βλέπουν στα μάτια των παιδιών, τους μικρούς τους εαυτούς. Οι στιγμές στη κατασκήνωση όπως οι κραυγές, το κυνήγι θησαυρού ενώνουν τα στελέχη με τους κατασκηνωτές και μένουν ανεξίτηλες στη μνήμη όλων παρά τη σύντομη κατασκηνωτική περίοδο.

Όλα αυτά συνθέτουν τη μαγεία του Μετοχίου που μας προσελκύει ξανά και ξανά. Αφήνουμε πίσω φίλους, υποχρεώσεις και δουλειά από τη στιγμή που συναντιόμαστε μια ακόμη φορά.

80 χρόνια Μετόχι, 80 χρόνια παιδικά χαμόγελα και όλα είναι σαν την πρώτη φορά. Τίποτα δεν έχει αλλάξει αλλά ταυτόχρονα κάθε χρόνο όλα είναι διαφορετικά. Παραμένουν όμως το ίδιο μαγικά...

Κοινοταρχεία 2^{ης}, 3^{ης}, 6^{ης}

Φροντίδα και Αγάπη στο Μετόχι

Σκεπτόμενη το Μετόχι η πρώτη λέξη που μου έρχεται στο μυαλό είναι η φροντίδα.

Ως παιδάκι είχα έρθει μια φορά και έλαβα μπόλικη. Ακόμα θυμάμαι με πόσο νοιάξιμο και στοργή με φρόντισαν, όταν χρειάστηκε να πάω στο ιατρείο με πόνους στην κοιλιά, αλλά και γενικότερα κατά τη διάρκεια της παραμονής μου εδώ.

Ποιος να το περίμενε ότι αρκετά χρόνια αργότερα θα ερχόταν η δική μου σειρά να προσφέρω φροντίδα στο ίδιο μέρος με όλο μου το σώμα και την ψυχή - με τα πόδια μου να τρέχω όσο πιο γρήγορα μπορώ μόλις με χρειαστούν, με τα χέρια μου να δίνω αγκαλιές και χάρδια, με τα μάτια μου να παρατηρώ και να συνδέομαι με βλέμματα θλίψης, απόγνωσης, προβληματισμού, αλλά και χαράς, με τα αυτιά μου να ακούω κάθε προβληματισμό και δυσκολία, με το στόμα μου να προσφέρω λόγια παρηγοριάς και υποστήριξης, με το μυαλό μου να σκέφτομαι λύσεις και με την ψυχή μου να αντέχω κάθε δυσφορία μικρών και μεγάλων.

Παράλληλα, όμως παίρνω και πάλι ανέλπιστα πολλή φροντίδα κι εγώ από ανθρώπους που γνωρίζω μόνο λίγες μέρες. Με αυτόν τον τρόπο, αντλώ δύναμη και συνεχίζω να προσφέρω με χαμόγελο.

Και κάπως έτσι όλοι μαζί εδώ στο όμορφο Μετόχι συνδεόμαστε και προχωράμε προς την προσωπική ανάπτυξη, συνθέτοντας πολύχρωμες αναμνήσεις και μαθήματα ζωής, που θα μας συνοδεύουν για πολλά χρόνια μετά, ίσως και όσα χρόνια λειτουργίας κλείνει φέτος η κατασκήνωσή μας!

Με αγάπη,

Κατερίνα Ιωαννίδου

Ψυχολόγος

«Μετοχή» αγάπης

Φεύγοντας από το Μετόχι, δεν παίρνω απλώς τις βαλίτσες μου· παίρνω ένα κομμάτι ουρανού, ένα βλέμμα φίλου, μια φωτιά που άναψε μέσα μου. Εκεί όπου τα αστέρια γίνονταν ιστορίες και η σιωπή στις βραδινές προσευχές μιλούσε περισσότερο απ' τις λέξεις. Στο Μετόχι «μετοχίζεις»—γίνεσαι κομμάτι, μετοχή μιας αγάπης που δεν λήγει. Η καρδιά μαθαίνει να ακούει, τα μάτια να βλέπουν πιο βαθιά. Κι όταν έρθει η ώρα του αποχωρισμού, λες μόνο: μέχρι να ξαναμετοχήσουμε... Γιατί αυτό το μέρος δεν φεύγει ποτέ από μέσα σου.

Στο Μετόχι δεν βρίσκεις απλώς έναν τόπο – βρίσκεις ρυθμό. Μέρες γεμάτες ήλιο, φωνές, σκονισμένες μπάλες και γέλια που κολλάνε στο πετσί. Εκεί που οι ξένες φάτσες γίνονται "οι δικοί σου", κι ο χρόνος μετρά αλλιώς – όχι σε ώρες, αλλά σε στιγμές.

Στο Μετόχι, όσο πιο πολύ «μετέχεις», τόσο πιο πολύ σου μένει. Δεν ήταν απλώς κατασκήνωση. Ήταν χαμόγελο και κάτι που θες να ξαναπαίξεις απ' την αρχή.

Στο Μετόχι δεν χρειάζεσαι 5G – έχεις 5 ομαδάρχες, 4 φίλους, 3 φραπέδες, 2 κοινοτάρχες και 1 καρδιά που χτυπάει λίγο πιο δυνατά.

Εδώ, ξυπνάς με σφυρίγματα από τον αρχηγό, όχι με ξυπνητήρι. Τρως φακές, αλλά γελάς τόσο που ξεχνάς τη γεύση. Στο Μετόχι, αν συμΜΕΤΟΧΙς θα το αγαπήσεις. Κι αν όχι... θα σε μάθει αυτό.

Γιατί αυτή η κατασκήνωση σε φτιάχνει καλύτερο άνθρωπο — χωρίς καν να στο πει.

Βασίλης Κορφιάτης

Στέλεχος Μουσικής

Με μικρά χέρια, φτιάχνουμε μεγάλες στιγμές

Κάθε καλοκαίρι, τα παιδιά φεύγουν από την καθημερινότητα της πόλης και ταξιδεύουν σε ένα μέρος που μυρίζει ελευθερία και φύση.

Η κατασκήνωση είναι το μέρος όπου τα παιδιά ανακαλύπτουν τη μαγεία της ομάδας και τη σημασία της συνεργασίας. Εδώ, τα μικρά χέρια δουλεύουν μαζί, χτίζουν μαζί και δημιουργούν μαζί.

Όταν τα παιδιά δημιουργούν μαζί η χαρά τους δεν είναι απλώς το τελικό αποτέλεσμα. Είναι αυτό το χαμόγελο της παρέας όταν καταφέρνουν να δημιουργήσουν κάτι υπέροχο μαζί, αν και στην αρχή δεν ήξεραν πώς.

Η κατασκήνωση δεν είναι μόνο μια εμπειρία του καλοκαιριού, δεν είναι απλώς μια διακοπή από την καθημερινότητα. Είναι το μέρος που γεννιούνται φιλίες, το μέρος όπου όσο κι αν μεγαλώσουμε, πάντα υπάρχει ένα μέρος στον κόσμο που μας δίνει την ευκαιρία να είμαστε απλώς παιδιά. Να γελάμε αθώα, να παίζουμε και να απολαμβάνουμε τη ζωή με την αφέλεια και την αθωότητα που μόνο τα παιδιά μπορούν να κατανοήσουν πλήρως.

Στέλεχος Χειροτεχνίας

Ξένια Σατρατζέμη

Ηρωικές Μορφές: Οι Βοηθοί Αρχηγείου

Ξυπνούν στις 08:00. Κοιμούνται στις 03:00 (24/7). Ξεκούραση; Άγνωστη λέξη.

Ποιοι είναι αυτοί οι μυστηριώδεις ήρωες με τα walkie-talkie, τα σημειωματάρια και τα μόνιμα ξεραμένα μάτια; Μα φυσικά, οι **Βοηθοί Αρχηγείου!**

Μέρα με τη μέρα, λειτουργούν ως το "κέντρο επιχειρήσεων" της κατασκήνωσης. Είναι αυτοί που:

- Σηκώνουν όλα τα τηλέφωνα με χαμόγελο και ακούνε 100 φορές τη φράση "Μπορώ να μιλήσω με το παιδί μου; Είναι καλά; Έφαγε;"
- Βρίσκουν το παιδί, φωνάζουν να πάει να μιλήσει και μετά τρέχουν να προλάβουν το επόμενο τηλεφώνημα.
- Καταγράφουν ποιος μπήκε, ποιος βγήκε, ποιος πήγε βόλτα, ποιος γύρισε, ποιος... χάθηκε (αστειευόμαστε.... συνήθως).

Κάθε βράδυ, όταν όλοι πάνε για ύπνο (ή ξεκινάνε τα παρεϊστικά τραγούδια), οι βοηθοί αρχηγείου κάθονται σαν πραγματικοί λογιστές και **μετρούν κατασκηνωτές**. "Πόσοι είμαστε σήμερα; 138 ή 139; Πού πήγε το ένα παιδί; Α, στο ιατρείο ήταν. ΟΚ."

Και φυσικά... είναι αυτοί που:

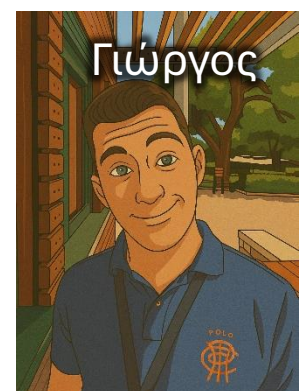
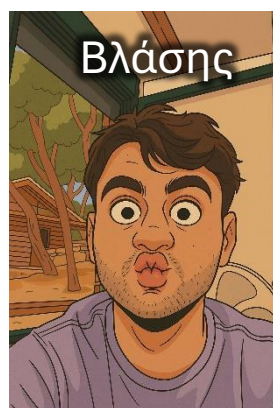
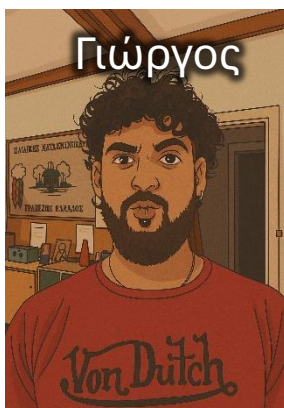
- Βλέπουν το παιδάκι να έρχεται με δάκρυα στα μάτια και λέει: "Θέλω τη μαμά μου"
- Κι εκείνοι, χωρίς πανικό, του δίνουν χαμόγελο, χυμό, κουβέντα, και μια μεγάλη δόση καθησυχαστικής αγάπης.

Δεν έχουν κουδούνι, έχουν ανακοινώσεις:

"*Η δραστηριότητα της μουσικής θα γίνει στο σινεμά! Το απόγευμα όλοι γήπεδο!*"

Αν κάτι δεν ακούστηκε από τα μεγάφωνα, μη φοβάσαι: οι βοηθοί είναι και **το μικρόφωνο και το μεγάφωνο της κατασκήνωσης**.

Γνωρίστε μας: Είμαστε οι υπέροχοι και τρελοί βοηθοί αρχηγείου που βοηθάνε **όλα** τα παιδάκια:

Η Επιμελητεία σεργίρει... οργάνωση με γαρνιτούρα γέλιου!

Αν η ζωή στην κατασκήνωση ήταν κουζίνα, εμείς είμαστε αυτοί που φροντίζουν να έχεις τα υλικά για να φτιάξεις... αναμνήσεις!

Η επιμελητεία είναι σαν το Wi-Fi: δεν τη βλέπεις, αλλά χωρίς αυτήν τίποτα δεν δουλεύει.

Εμείς φροντίζουμε να υπάρχουν τα υλικά, τα φαγητά, τα απαραίτητα και τα “απίθανα” για να κυλάει η κατασκήνωση ρολόι! Αν έφτασε το πρωινό στην ώρα του, αν είχε μπογιές το εργαστήριο, αν άναψαν τα φώτα στο θεατράκι, κάποιος από εμάς κάνει τα μαγικά του πίσω από τις κουρτίνες.

Είμαστε εδώ για να βοηθάμε, να γελάμε και να κάνουμε τη ζωή όλων λίγο πιο εύκολη και πιο οργανωμένη!

Οπότε, αν μας δείτε να τρέχουμε πάνω-κάτω μην ανησυχήσετε, όλα καλά! Κάτι φτιάχνουμε... ή απλώς ψάχνουμε πού αφήσαμε πάλι το στυλό μας!!!

Είμαστε το ανθρώπινο “μενού ημέρας”: λίγο απ’ όλα, πάντα πρόθυμοι και πάντα με χαμόγελο.

Μη διστάσεις να μας πλησιάσεις, ακόμα κι αν κρατάμε 17 σακούλες, πιθανόν να είναι και για σένα!

Η Επιμελητεία:

Μιχάλης Τρουλλινός

Νταϊάνα Ντουκάτι

Χρήστος Σερέτης

~METOXI~
125

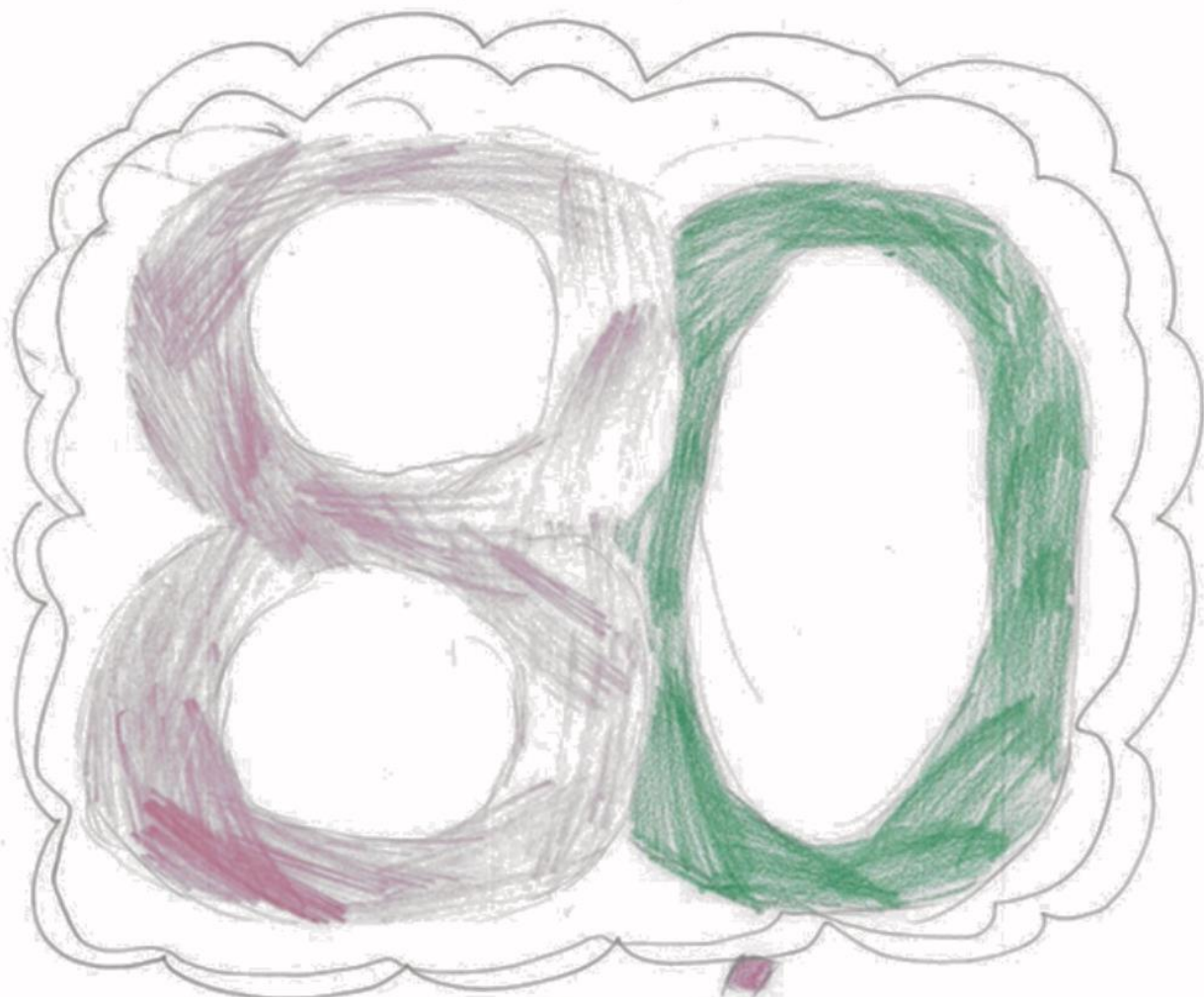
205 Agelini Sioipa

Αλεξάνδρα Σ. Γιάννα

ΜΟΝΟ

ΧΡΟΝΙΑ

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ

Μαργαρίτα
Κοπατζά
304

Το αστρανόμιο του ΜΕΤΟΧΙ

1. Η Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ

2. Ε □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

3. Τ □ □ □ □

4. Ο □ □ □ □

5. Χ □ □ □ □

6. Ι □ □ □ □

Μαίρη Καραζα
304

1. Παιδιά, σήμερα έχετε αγώνα με-----

2. Κάθε πρωί ετοιμαζόμαστε για την ε---

3. Η καλύτερη ποιότητα.

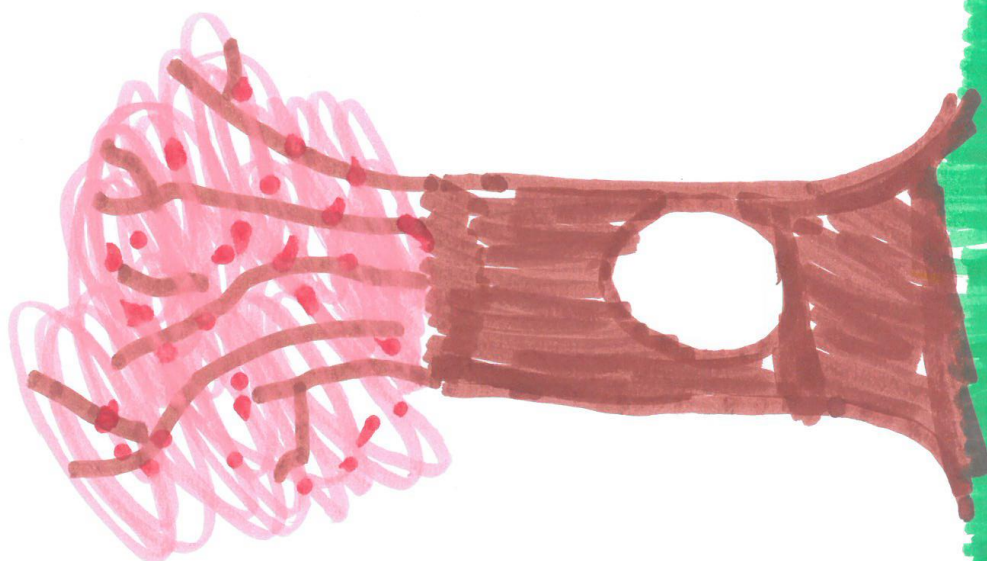
4. Όλοι είμαστε μια ο---

5. Μια δραστηριότητα είναι ο χ---

6. Το όνομα της ποταμοκήρυξης (αγίασμος)

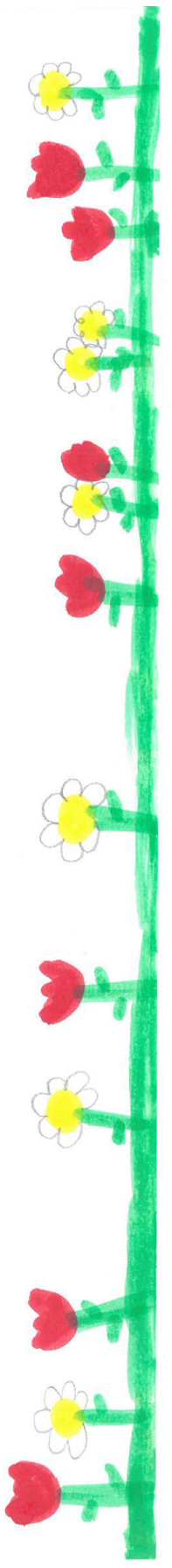
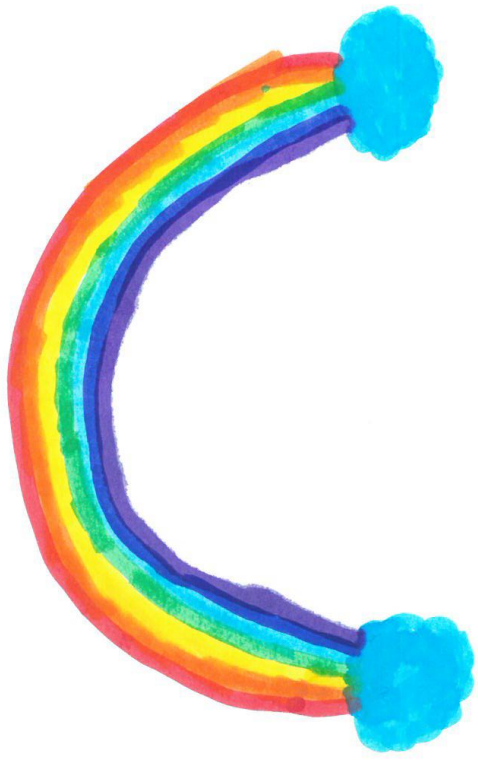

May 2009

Μαρία
Μαρία

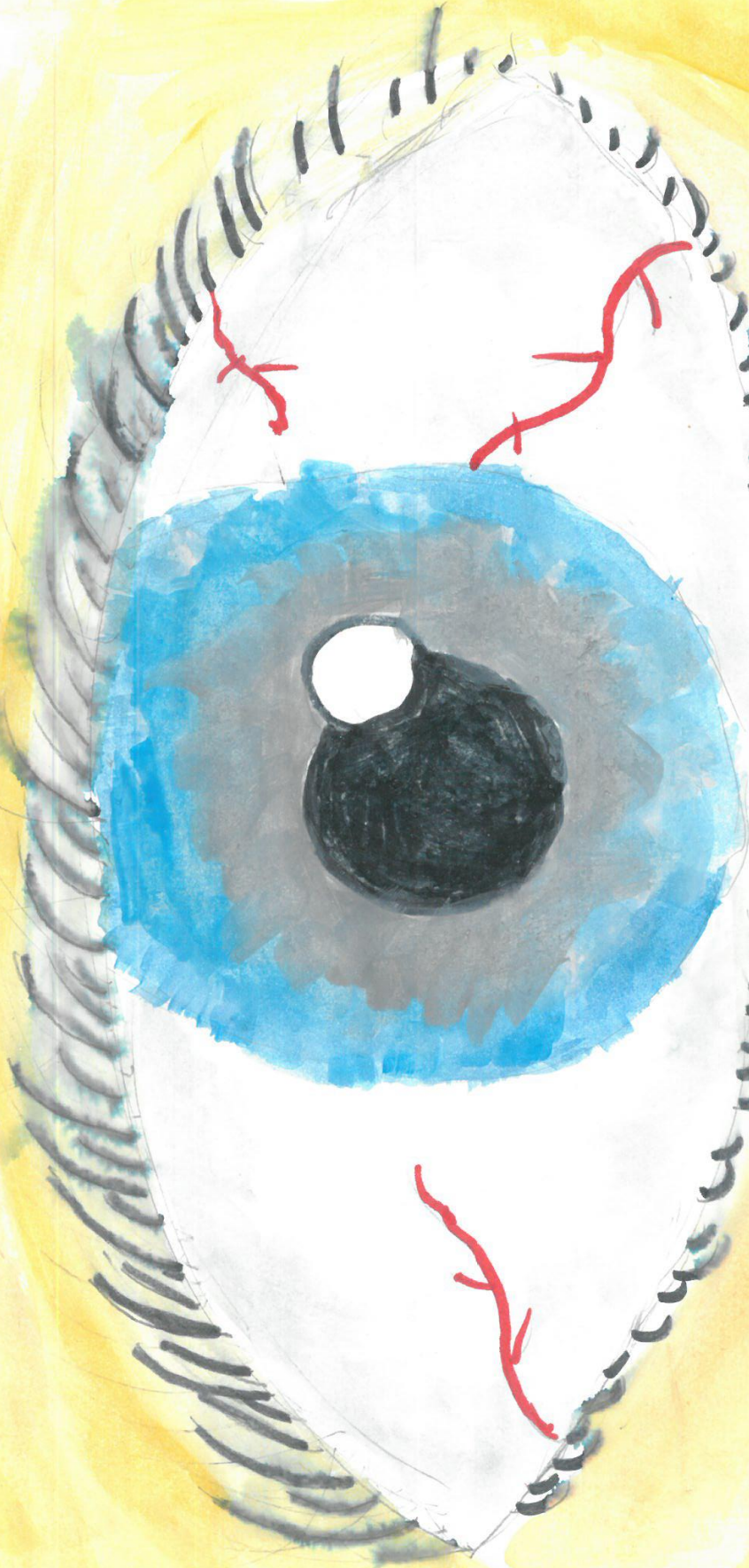
- ☐ ομάδοι
- ☐ μουσικιστές
- ☐ μετοχή
- ☐ κοινωνότητες
- ☐ ομαδοποίηση

Το κρυπτόλεξο του μετοχή

Θ	Μ	Α	Ζ	Ο	Ε	Κ	Ι
Μ	Ε	Κ	Λ	Η	Τ	Ο	Κ
Ο	Τ	Λ	Κ	Α	Γ	Ι	Σ
Υ	Ο	Μ	Α	Δ	Α	Ν	Ι
Σ	Χ	Μ	Ω	Α	Ρ	Ο	Ε
Ι	Ι	Β	Ξ	Ρ	Χ	Τ	Η
Κ	Ν	Η	Φ	Χ	Τ	Η	Π
Η	Π	Υ	Α	Ι	Α	Τ	Π
Ρ	Δ	Ρ	Ο	Ξ	Ι	Α	Τ
Σ	Ξ	Δ	Τ	Α	Κ	Ε	Ρ

Αννα 304

Συμπόνη 302

ΑΝΟΙΞΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΔΕΣ...

ΠΕΡΑΣΑΝΕ 80 ΧΡΟΝΙΑ!

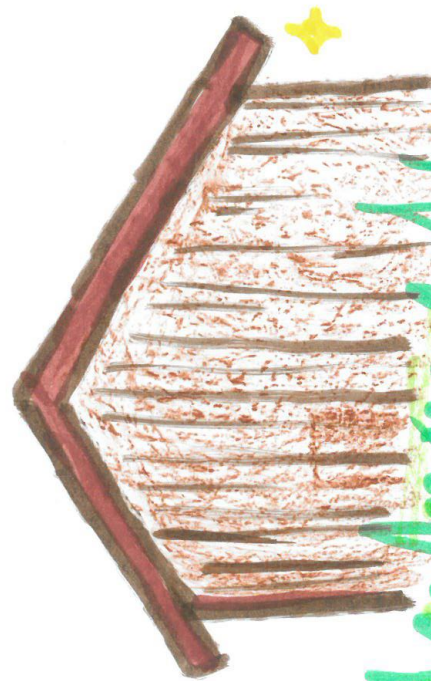
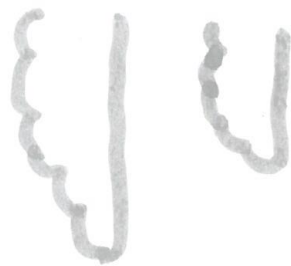

Μετόχι
μόνο

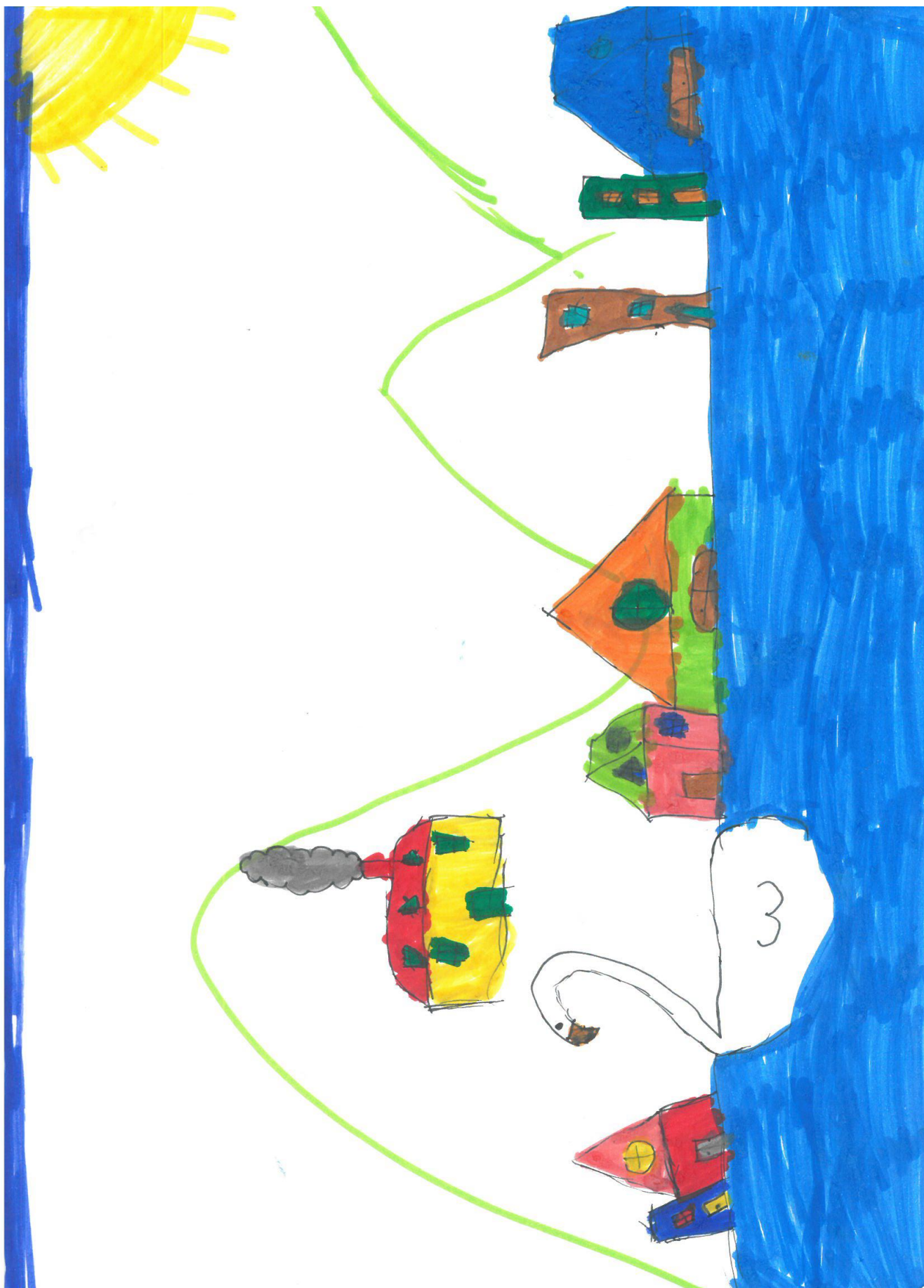
ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚ-
-ΟΙΝΟΣΕΣ ΠΡΑΞ-
-ΑΣ ΕΝΑΔΟΣ

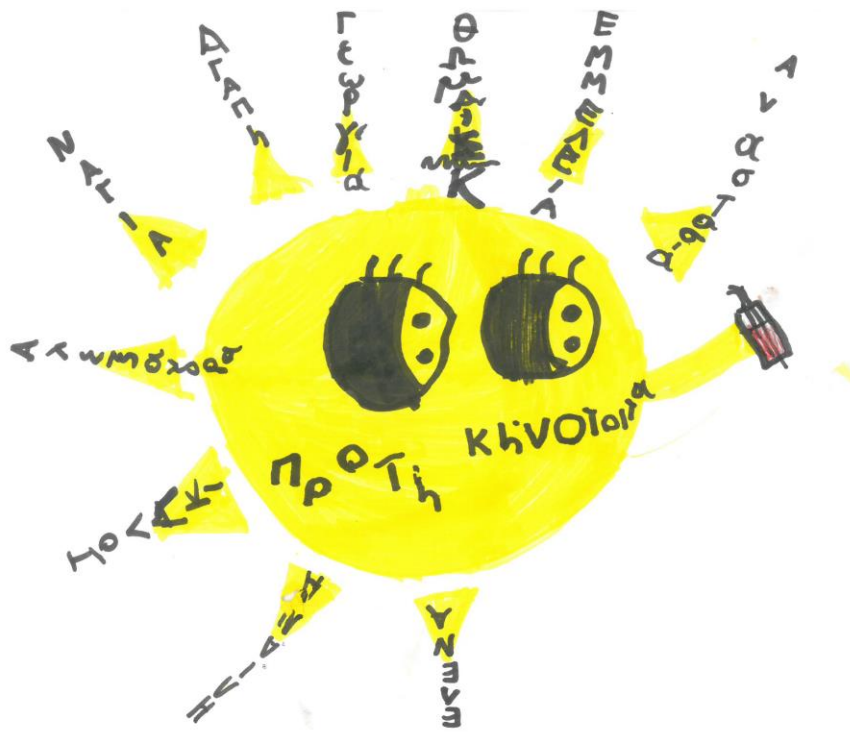

ΕΤΟΧΙ
2023

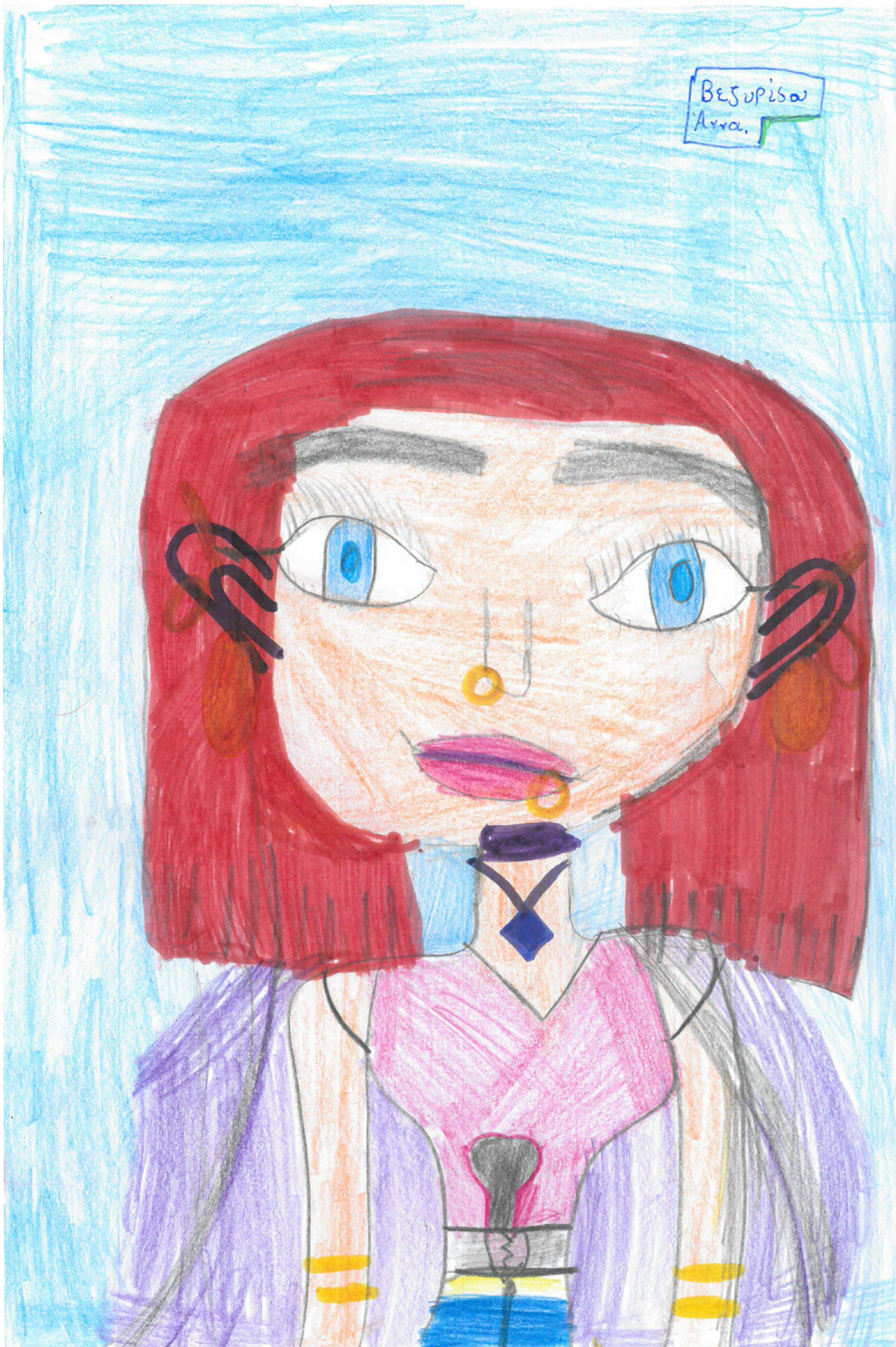

Μαρία Ανδριανού

BESUPISO
Arwa.

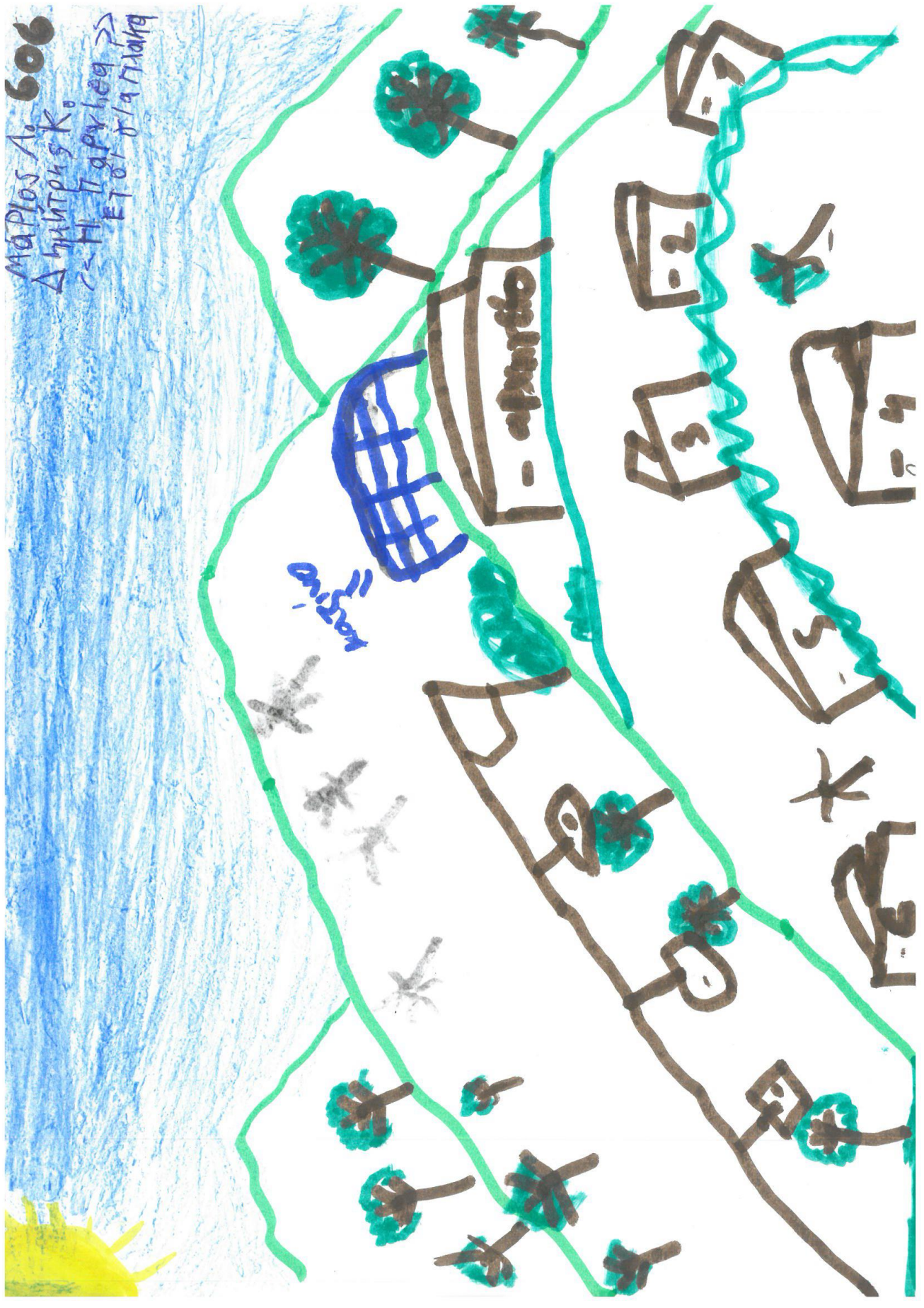

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ 5^η

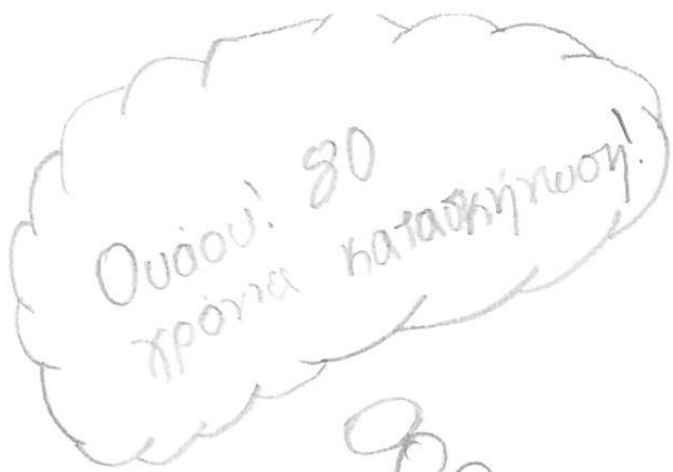
- 1 Εκεί παρασκευάζετε το βούτυρο (το ενδέκατο γράμμα είναι Ε)
Ε) Ήρωδοτος
- 2 Πρόσωπο της μυθολογίας με μουσικές ικανότητες (θεός των αρχαίων Αιγύπτων) =
- 3 Ατσαίρισται - Μέσα στο... σώμα =
- 4 Γαλλική κωμωπώλη - Δύο της... Άννας - Υποδεέστερα βρε
- 5 Ισάξια ουτα - Μαρζίν...: Πρωταγωνίστησε κατάσταση
ζανία «Αποκάλυψη Τώρα» =
- 6 Αναφορική αντωνυμία - Λεζικό... που αποσπείται από
δύο τόμους =
- 7 Ποικιλία μαλλιού - Κραζώ... ενεργώ επιφυλακτικά -
Ένοπλες Δυνάμεις =
- 8 Η αρχή της... ημέρας - ... Βίωση: Ελληνοκύπρια τραγουδι-
στρια - Ανοιξιάτικα =

9 ΓΡΑΜΜΑΤΑ
Θοδωρής Κατσαδούρης 505

Μάριος Α. 606
Δημήτριος Κ.
Σύμφωνα με την ΕΤΟΙ & την ΕΤΑΚ

☐ Μετάχι

☐ Ομάδα

☐ Σημεία

☐ Πίνακας

☐ Χρόνος

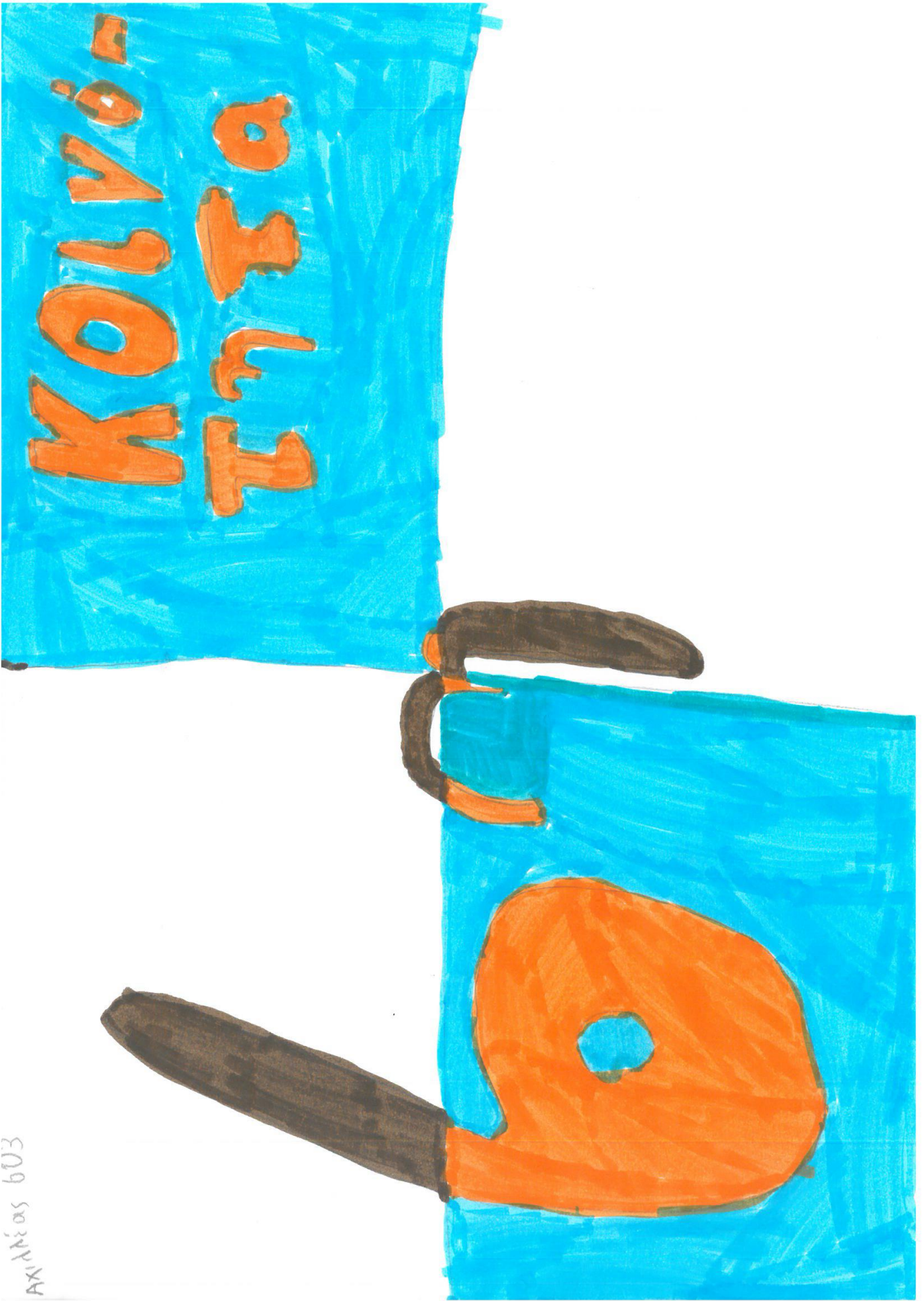
Μάγισσα Θ.

304

Κρυπτογράφηση

μ	η	ι	ς	τ	κ	ο
ο	ε	ο	υ	ι	κ	ο
ρ	μ	τ	λ	τ	κ	ο
β	κ	χ	ο	η	ο	ι
τ	η	ς	ρ	χ	υ	υ
ο	ς	η	υ	κ	κ	κ
ν	χ	θ	ρ	ο	ι	ν

Αχιλλέας 603

ΤΡΙΑΛΕΟΝΤΟ ΤΡΑΧΑΛΑ +
ΜΠΟΜ ΜΠΡΑΝΙΝΟ ΚΡΟΚΟ ΤΝΙΝΟ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΛΑΒΕΛΑ

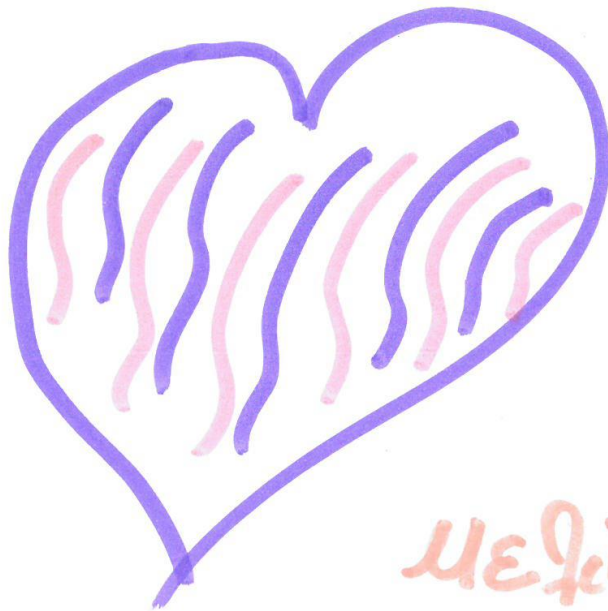
- ☐ ΟΜΑΔΑ
- ☐ ΜΕΤΟΧΗ
- ☐ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
- ☐ ΜΟΥΣΙΚΗ
- ☐ ΧΟΡΟΣ
- ☐ ΗΡΕΜΙΑ

Μαγία Π. 304

ΤΟ ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΗ

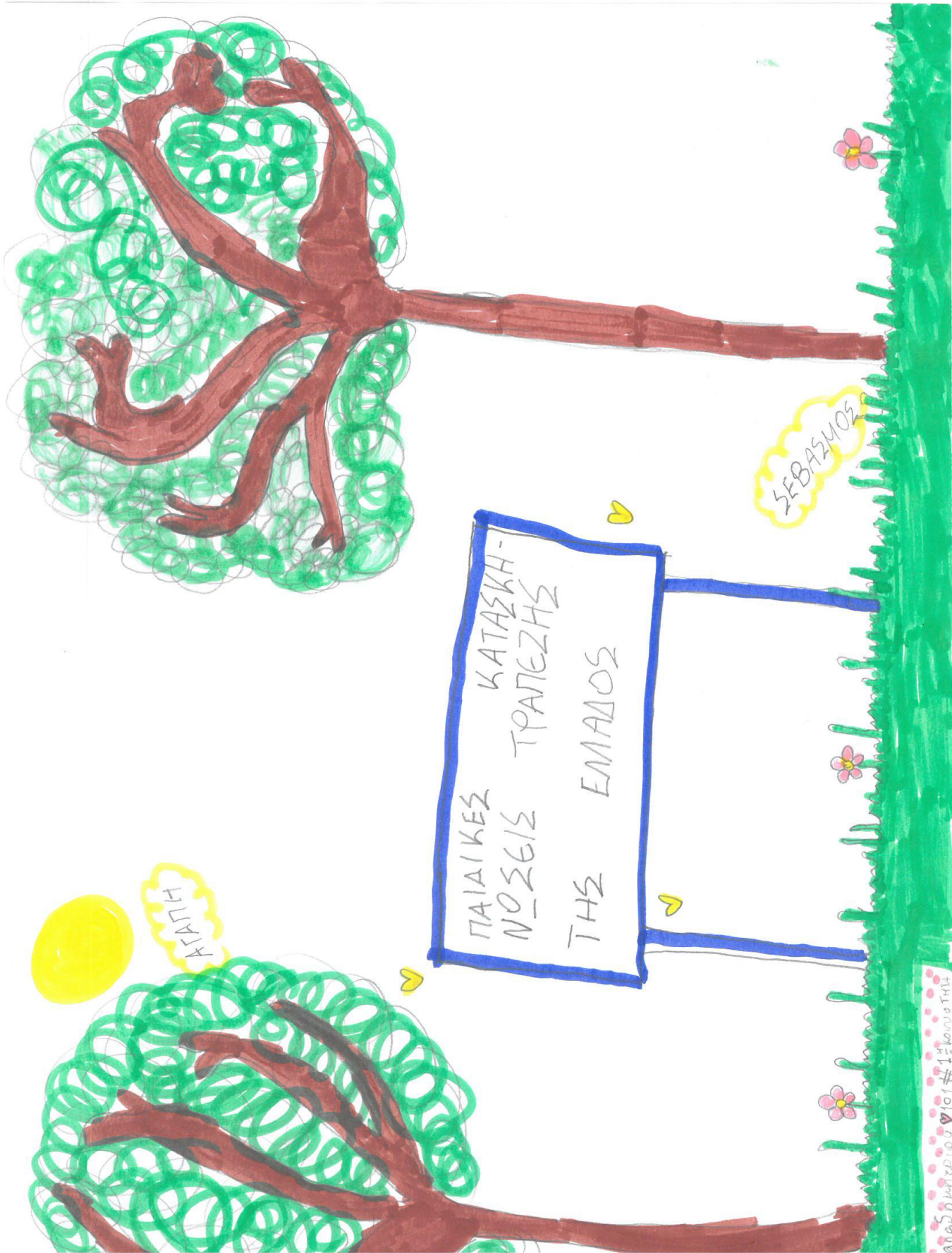
Α	Η	Ο	Ο	Μ	Α	Δ	Α	Μ
Ο	Ω	Τ	Ζ	Ε	Τ	Α	Η	Λ
Ξ	Μ	Θ	Υ	Τ	Ε	Δ	Κ	Η
Κ	Ο	Ι	Ν	Ο	Τ	Η	Τ	Α
Σ	Υ	Σ	Λ	Χ	Θ	Ρ	Ο	Σ
Η	Σ	Η	Υ	Ι	Μ	Ε	Σ	Ε
Μ	Ι	Μ	Ο	Ζ	Α	Μ	Ρ	Τ
Α	Κ	Α	Θ	Η	Τ	Ι	Ο	Δ
Ι	Η	Ο	Μ	Κ	Ρ	Α	Σ	Α

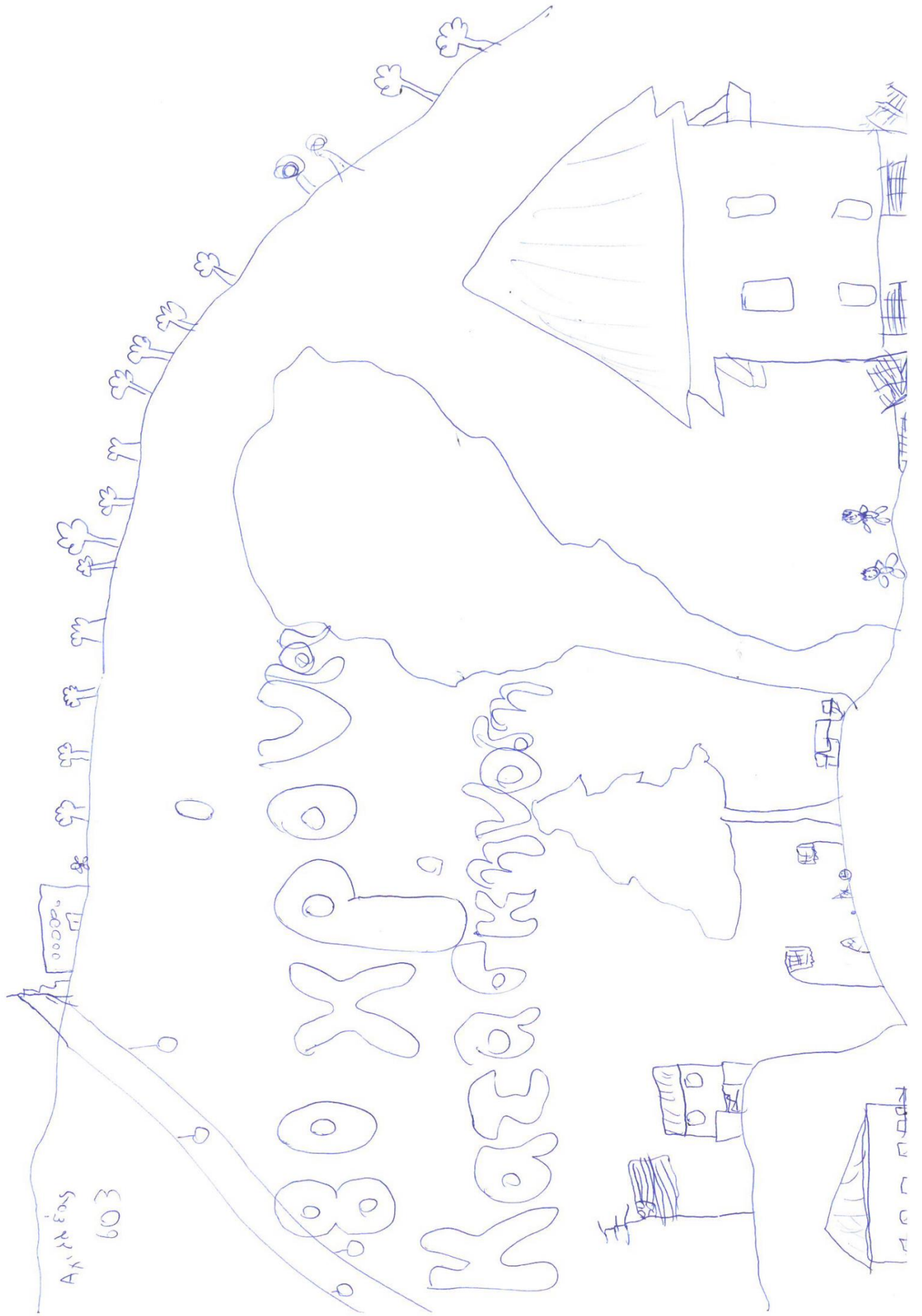
I Love You
ME TOXI

ME GIVER 205

Ανέως
603

80 X P
Kαταγκήνοση

Αντώνης

601

Πέτρος (Kevin)

Καλό
καλοκαίρι!!!

